ใบความรู้ที่ ๑	**เรื่อง อักษรนำ (ห นำ อักษรต่ำเดียว และ อ นำ ย)**	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	**เรื่อง ศึกษาชนิดคำไทย**	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑	**เรื่อง อักษรนำ (ออกเสียงพยางค์เดียว)**	
รายวิชาภาษาไทย	**รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑**	**ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓**

อักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกัน ตัวหน้าทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมาออกเสียงวรรณยุกต์เหมือนตัวนำ ตัวหน้าจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยวเท่านั้น ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดียว และออกเสียง ๒ พยางค์

อักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดียว (ห นำอักษรต่ำเดี่ยว และ อ นำ ย)

คำที่มี ห นำ พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ ห เช่น

ห นำ ง เช่น หงิก แหงน หงาย หงอก หงอยเหงา

ญ เช่น หญิง ใหญ่ หญ้า

น เช่น หนู หนา หนาม หนอง หน้า หนักหนา

ม เช่น หมอ หมี หมา หมาย หมอง หมักหมม

ย เช่น หยิก หยุด หยัก หยอก หยาม หยี

ร เช่น หรือ หรู หรา หรี่ หรอก

ล เช่น หลาน หลอก หลับ หลุด หลงใหล

ว เช่น หวาน แหวน แหวก ไหว้ หวี

คำที่มี อ นำ ย มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก